

Szondolca

Szerkeszti: Keményes Lajos

Tartalom:

Legitimítás. ▲ Beszélgetés a Népszava szerkesztőjével. ▲ Recepte a lánckereskedelemnek nevezett járvány ellen. ▲ Magyarok és álmagyarok Bécsben. ▲ Hogy jubilálták Zsoldos Lászlót? ▲ Ezer és egy új német találmány. ▲ Patika. ▲ Szabó Dezső nyilatkozata. ▲ Cikkek, riportok, feljegyzések. ▲ Jeges rajzai.

Megjelenik hetenként.

Budapest, 1920. márc. 11.

II. évfolyam 11. szám.

Előfizetési díj 1/4 évre:

38 korona.

▲ Kiadja ▲
a Központi
Sajtóvál-
alat
R. T.

ÁRA:

• 3 •

256

Gondolat

A jogászvilág
nélkülözhetetlen
szaklapja a

„Magyar Jogi Szemle”

A Magánjog Tára, Hiteljog Tára, Polgári Törvénykezési Jog Tára, Büntetőjog Tára mellékletekkel együtt Kéthetenként jelenik meg. Kérjen mutatvány-számot. Kiadóhivatal Gerlóczy-u. 11.

Hirdetéseket a Nemzeti Ujság, Uj Nemzedék, Uj Lap, Gondolat, Répes Krónika és Neue Post-ra felvesz a kiadóhivatal, Budapest, IV., Gerlóczy-utca 11. sz.

BECSÜLETTEL KAZALTI MOVE KÖNYVTÁR

Szerkeszti:
PILCH JENŐ

Igazgató:
Szombathy
Kálmán.

Első szám. A NAGY FER. lita Stocker Antal kuriai bíró. Tartalma: Csemy és társai bűnügye, Ferry, Borhy és Menkina csejűrtisztek, a két Hollán, dr. Berend, Szigeti, Madarász és Dobsa meggyilkolása. A törvényszék ítéletének és indokolásának teljes közlése. Ára 16 K. Kapható lapunk kiadóhivatalában, IV., Gerlóczy-utca 11

OLVASSA

a NEMZETI UJSÁG-ot,
az UJ NEMZEDÉK-et,
a GONDOLAT-ot,
a RÉPES KRÓNIKÁ-t,
az UJ LAP-ot
a NEUE POST-ot és a
MAGYAR JOGI SZEMLE-t.

Kiadja a Közzétartó Sajtóvállalat
PÉSZV. HRS. IV., Gerlóczy-u. 11.

MOVE Katonai társadalmi hetilap.

A magyar országes véderő-egyesület hivatalos lapja. A tényleges nyugállományu, tartalékos és népfelkelő tiszttek és altisztek közlönye. Katonának polgárnak egyaránt. Változatos gazdag tartalommal megjelenik minden pénteken. Felelős szerkesztő: Pilch Jenő. Szerkesztő Szombathy Kálmán. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rökk Sallárd-u. 4. Telefon: József 23-84. Előfizetési árak egész évre 86, fél évre 50, negyedévre 25 korona.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BPEST, IV.,
GERLÓCZY
UTCA 11.

Még mindig nem tudja,
hogy a nemzetellen, erkölcs-
telen sajtó juttatta a bolsevista
gazdaszba Magyarországot?

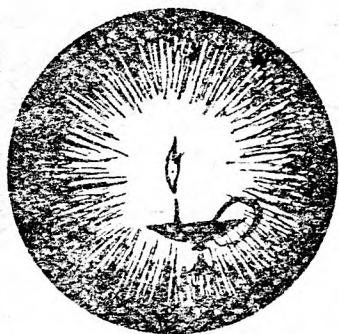
Még mindig nem tudja,
hogy csak a becsületlen, ésszinte,
homely, nemzeti keresztény
sajtó mentheti meg jövőnket?

Szerkesztőségi órák
mindennap 10 és 12 óra
között. Kéziratokat nem
adunk vissza. Előfize-
tési ár: egy negyed-
évre 88 K.

Szondolat

Legitimitás

(Falusi iskola. Ezeresztendős. Akopott padokon zsufoltan ül a szilaj ifjuság. Felvannak paprikázva. Az első sorokban néhány hangos legény hetvenkedik. Az osztály zöme félénken hallgat és nem mer moccanni. Legjobban a fiatal tanító-bácsi fél, aki nem bír a szilajokkal. A hangos fiúk ki akarják dobni.)

Ernő, Jakab és Zsigmond (egyszerre): Ki kell dobni a tanító bácsit!

Gyurka: Ki kell rugni, nem kell tanító-bácsi!

János (a ravaszképű minisztráns): Istennek tetsző dolgot cselekesztek!

Náthán: Dobjátok ki a részeg gazembert! Az ember nem tud lélegzeni sem miatta!

Jakab: A nép szava követeli, hogy távozzék. Dobjuk ki!

Oszkár: Szamarak vagytok! Ha ti dobjátok ki, azt fogják mondani, hogy mi dobtuk ki. Jobb erre a Mihály.

(Mihály nem közölük való, de ha-

ragszik a tanító-bácsira, mert nem tette meg felvigyázónak.)

Mihály (rekedt hang, butaképű parasztfiu): Csakugyan igazatok van, az egész falu kívánja, hogy kidobjuk.

János: Mily szentül beszélsz!

Mihály: Ha mindnyájan úgy kívánjátok, én kidobom.

Jócsi (a szolgál): Én is segítek, édes Misikém!

Oszkár: Bölcs Mihály, minden tanult fiu helyesli tervedet.

Mihály: De mi lesz aztán, ha kidobtuk?

Zsigmond: Akkor mi leszünk az urak. Akkor lesz csak rend és békesség. Téged ültetünk a katedrára.

Náthán: Minek katedra, minek iskola? Megint meg akarjátok béklyózni a szabad fiatal Embert?

Oszkár: Minek egyáltalán a falu? Fel kell osztani a falut!

Ernő, Zsigmond, János, Mihály és a többiek: Éljen, éljen! Akkor lesz csak rend és békesség!

Márton a félkegyelmű (rájuk hagyja): Éljen, éljen!

Tanító bácsi: Gyerekek, legyetek rendben!

A fentiek: Le vele, hallgasson! Dobjuk ki!

Oszkár, Ernő és többen (szavalni

Szindolat

kezdenek az eddig hallgató fiuk felé):
Fiatal barátaim! Benneteket eddig
tönkretett ez a tanító-bácsi! Rabszol-
gái voltatok! (sugva :) Buták, kiált-
sátok, hogy „ugy van!” (Néhány fé-
lénk hang: Ugy van!) A falut is
tönkretette a tanító bácsi, meg a pap
bácsi, meg a gróf bácsi. No, ugy-e,
hogy ugy van! (Néhány félénk hang:
Ugy van! A jobb fiuk ijedten néznek
egymásra.) Azért a gróf urat meg kell
botozni, a pap bácsit meg kell kö-
tözni, a tanító bácsit pedig ki kell
dobni! Ki vele! Ki az iskolából, ki
a faluból!

Zsigmond, Náthán, Jakab, Márton
s még néhányan (az egész osztály
helyett bögnék): Éljen, éljen!

Oszkár és Dénes (Mihályhoz): No,
ugy-e megmondottuk, hogy mindenki
követeli. Tedd meg, te vagy az erő-
sebb! Akkor majd téged ültetünk a
katedrára!

Mihály: Utánam tehát, dobjuk ki a
tanítót! (Kidobják. A tanító busan
távozik a harmadik faluba.)

Mihály: No, most én vagyok az
ur. (Felül a katedrára.)

Oszkár és Dénes: Hozsánna né-
ked! Most hamar osszuk fel a falut.

János: Ne, ne! Talán mégse!

Márton: Mi az? Mit akartok?
Ebben már nem tartok veletek! (El.)

**László (tintáskezű, nyurga, riká-
csoló fiu):** Miért ne? Csak be kell
engedni a szomszéd községek népét,
a bocskorosokat, a muzsikásokat, a
kecskepásztorokat. Mindjárt vigabb
lesz az élet nálunk is.

Náthán: Mit akar az a buta Mi-
hály a katedrán? Mars le onnan!
Nem kell tanító! (Üti a padot.)
Nem kell iskola, nem kell rend, nem
kell tanulás.

(A zsidó iskolából és a szomszédos
javítóintézetből berohan Béla, Tibor
s még néhány zsidó gyerek.)

Béla: Szervusztok, fiuk! No, ezt
derékul csináltátok. De ne álljatok
meg féluton. Döntsük fél az iskolát!
(Néhány fiu püsszegni kezd.) Mi ez?
Aknamunka? Ellenforradalom? Ti-
bor, végezz velük!

(Tibor összefogdossa az ellenkező-
ket s felakasztja őket a mestergeren-
dára.)

Ernö: Ezek nagyon is gyorsan csi-
nálják, ebből még bajom lehet. (El-
illan.)

Béla: Most már minden a mienk!

Zsigmond: Éljen! Csakhogy meg-
jöttél, Béla. Most már nem vagyunk
görnyedthátuak. Most már fakad a
jólét!

Náthán: Dobjátok ki azt a gaz-
embert, aki a katedrán ül! Nem tü-
rünk más vezért, csak miközülünk
valót! (Mihályt kitessekelik az osz-
tályból.)

Béla: Most csináljunk rendet!
(Nekiállnak az asztaloknak, padok-
nak, ablakoknak, képeknek, faliszek-
rényeknek s mindent darabokra zuz-
nak. Az eddig csendes fiuk zsebeit is
kikutatják s amit találnak, zsebre-
dugják. Szétszaladnak a faluban is
és felgyújtják mind a négy sarkát.)

Béla: Ugy-e jó így?

(Végre nem marad semmi pusztítani-
való. Jönnek a bocskorosok a szom-
széd faluból s trombitaszó mellett ki-
verik a dühöngőket. Nagy csend.
Szünet.)

(A romhalmaz felett az előbb csen-
des fiuk szomoruan ülnek.)

Egyik: Mit csináljunk? Tönkretet-
tek a gazok. Az egész falu elpusztult.

Másik: Mi voltunk az ostobák.

Szöveg

Miért engedték ezeket hatalomra jutni!

Harmadik: Én el voltam adósodva nekik, azért nem szóltam.

Negyedik: Nekem meg mindig azt mondták, hogy türelmesnek kell lenni mindenki véleményével szemben.

Ötödik: Mindegy most már, ne jajgassunk, csináljunk megint rendet.

Hatodik: Hívjuk vissza a tanító bácsit.

Hetedik: Igen, igen, tanító bácsi kell mindenekelőtt. Másképp nem lesz rend sohasem.

Nyolcadik: De ne az igazit hívjuk vissza, az nem kell senkinek.

Kilencedik: Igaz, igaz! Hívjunk egyet Kődösfaluból!

Tizedik: Dehogy! Inkább Makaróniországból!

Tizenegyedik: Ez se jó, válasszuk meg a tanító fiát.

Tizenkettedik: Akkor már jobb lenne valamelyik rokona.

Tizenharmadik: Nem kell, nem kell, válasszunk magunk közül valót, valamelyik öregbirót a község házáról!

(Összeverekeshet ezen a kérdésen. Nagy zsvaj. Mindenik más tanító bácsit akar. Itéletnapig sem lenne béke, ha hirtelen be nem toppanna egy öreg, öreg pásztor, a falu bölcse, István gazda.)

István gazda: Min veszekeszték, fiuk? Én százesztendő ember vagyok, vagy még ennél is több, én építettem ezt az iskolát, meg a falut is.

Mindnyájan: István bácsi a mi apánk, ő oldja meg a kérdést.

István bácsi: Hát mi is a kérdés?

Egyik fiu: A gazok elkergették a tanító bácsinkat s most nem tudjuk, ki legyen a tanító?

István gazda (mosolyog): Hát olyan nehéz kérdés ez? Ha nem ti kergettétek el, hanem a gazok, hát hívjátok vissza! Nagyon egyszerű!

Másik fiu: Persze, hogy egyszerű. Dehát mi félünk. Mert a volt tanító bácsi nem tetszik, mert arról azt hallottuk, hogy méregkeverő volt, részeges és rossz, némelyek szerint nagyon szelid volt, mások szerint kegyetlen, némelyek szerint nagyon jókedvű, mások szerint nagyon rosszkedvű...

István gazda: Aztán igaz is mindez, vajjon? Honnan hallottátok? Ki mondta mindezt nektek?

Első fiu (halkan): Én az Ernőtől hallottam.

Második (szégyenkezve): Én a Zsigmondtól.

Harmadik (pirulva): Én a Nátántól.

Negyedik (bűnbánóan): Én a Jakabtól.

Ötödik: Én a Pesti Futárban olvastam.

Hatodik: Én a moziban láttam.

Hetedik: Nekem a korcsmárosunk fia mondta.

Nyolcadik: A zsidóiskolában mindnyájan ezt kiabálták.

István gazda (fejét rázza): Fiaim, hát nem szégyelitek magatokat? Hát nem ámitók és gazok hada ez? És ti még ma is ezeknek hisztek? És az ő hazugságaik miatt gyűlölitek a tanító bácsitokat, az igazit?

Fiuk (mind szégyenkezve): Igaz! Igaz!

Beszélgetés a Népszava szerkesztőjével.

Széles körökben keltettek kellemes feltűnést azok a cikkek, amelyeket Vanczák János, a Népszava ezidőszerinti szerkesztője irt lapjában a szociáldemokrata munkásságnak az

ujjáépítés munkájában való részvételéről. Bajos volna most még megállapítani, hogy a Vanczák által lezögezett álláspont találkozik-e a szociáldemokrata munkásság többségének álláspontjával, azt sem tudjuk, hogy a meggyőződés sugalita-e vagy pedig taktikai szempontok, mi mindenestre csak örömmel és megnyugvással vehetjük tudomásul, hogy a munkásság egyik vezérének az ajkáról olyan higgadt és okos szavak hangzottak el, mint amelyeneket Vanczák mondott. Lezúllott közállapotaink módfelett kívánatosná teszik, hogy a szociáldemokrata munkásság — számolva a helyzettel és a lehetőségekkel — a maga részéről is mindent megtegyen a konszolidáció érdekében.

Felkerestük Vanczák Jánost a Népszava szerkesztőségében és kérdéseket intéztünk hozzá az általa irt cikkekkel kapcsolatban. Előzékenyen fogadott, de nagyon szűkszavunak bizonyult és láthatólag nagyon vigyázott arra, nehogy olyasvalamit mondjon, amiből esetleg nagyon messzenő következtetéseket vonhatnának le egyes tulbuzgó optimisták.

— Megkérdeztük, igaz-e az, hogy a munkásság egyrészénél visszatetszést szült a cikkeiben kifejezésre jutott felfogás, amely bizonyos tekintetben közeledést jelent a polgári osztályokhoz.

— Nem tudok róla, — felelte. Ellenkezőleg úgy tudom, hogy cikkeimet megnyugvással fogadták, a pártválasztmány pedig — amint a lapok-

ból olvashatta — ebben a kérdésben is egységes.

— Szakitást jelent-e ez az álláspont a munkásság eddigi politikájával, nevezetesen az osztályharc-politikával? — kérdeztem.

— Mi eddig elvi harcot folytattunk — feleli Vanczák. Ennek szükségessége megmarad továbbra is, de azért, hogy a választói jog kiterjesztésével a jövőben a munkásság is bekapcsolódhatik a parlamentáris életbe, jelentékenyen javult a helyzet.

— Mivel kétségtelen, hogy a munkásság jelentékeny részének felfogása átalakult, nem arra vezethető-e vissza ez a körülmény, hogy a bolsevizmus dúlásai után a józanabb elemek kénytelenek voltak átrevideálni eddig vallott elveiket? — vettem fel a kérdést.

— A kommunizmus bukása után pártunk visszaállította régi alapját, vagyis a második Internacionale alapjára helyezkedett. Mostani eljárásunk ebből logikusan következik.

— Mi igaz abból, hogy a párt a tiszántúli kerületekben jelölteket állít?

— Erre nézve nem történt döntés.

— Szerkesztő ur véleménye szerint, melyek a legsürgősebb szociálpolitikai teendők?

— Elsősorban arra van szükség, hogy a munkásság háborgó lelkét, amelyet feldult a forradalom, a bolsevizmus és az azt követő korszak, megnyugtassuk. Ez pedig csak akkor sikerülhet, ha a munkások látják, hogy a kiengesztelődés és megbékülés szándéka a hatalom kezelőinél nem hiányzik. Csak ezután lehet szó szociálpolitikáról.

— Köztudomásu, hogy a volt szociáldemokrata munkások közül sokan csatlakoztak a keresztény-szociálista szervezetekhez és a munkáspárti mozgalomhoz. Mi az álláspontja szerkesztő urnak ezekkel a tömörülésekkel szemben?

— Amennyiben ezekben a szervezetekben tényleg munkástömegek tömörülnek, nem tartom lehetetlennek

bizonyos kérdésekben a velük való kooperációt.

Szerettem volna még egyet-mást megkérdezni, de már többen várták a szerkesztőt, aki megígérte, hogy majd egy más alkalommal bővebben beszél velem ezekről a kérdésekről.

Baróthy Bálint.

Recipe

a

lánckereskedelemnek nevezett járvány ellen.

1. A termelő áruit nagykereskedőnek, kiskereskedőnek és fogyasztónak adhatja csak el.

2. A nagykereskedő áruit kiskereskedőnek és fogyasztónak adhatja csak el.

3. Kiskereskedő csak fogyasztónak adhat árut.

4. Az ügynökök Schrott-kurára fogandók.

5. A recipét be nem tartó, vagy ipar-engedély nélkül üzérkedő betegek az én szanatóriumomba internálandók gyógykezelés végett.

Dr. Bot de Somfa.

Magyarok és álmagyarok Bécsben.

A kocsis két-százötven koronát kér a pályaudvartól a Bristolig, hordárom erősködik, hogy jutányos utazás. Az árva Belvedere

dere után a Károly-templom előtt szalad kocsim, drága Fischer von Erlach. A Bristolban vagyok, az első ismerős, akivel találkozom: Tihanyi Lajos barátom, a süket festő. Nagyon lefogyott szegény a bécsi koszon. Megkérdi, hogy hol lakom? Valami egyszerű választ akarok adni, hogy megértsen: „Hotelben.“ Nézi a számat és megdöbbenve dűnnyögi: „Kofferben?“ Megnyugtatom és hívom haza Pestre. Azt mondja, hogy mi nem értjük a pikturáját, nem jön, Bécsben értik, kiállítást rendeznek képeiből s nagy sikert ígérnek neki.

Átmegyek a Grand Hotelbe, sulyos ismerősök serege a halban. Reggeli börze van, csupa pesti, huszezer koronás angol ruhákban, a hölgyek százezres prémekben, valamennyien „sibolnak“. Kiváncsiak, hogy mit csinálnak Bécsben. Szerencsétlenségemre elárulom, hogy papirost akarok vásárolni a lapom számára, — varázsütésre valamennyien átváltoznak papírvigécekké: én hozok, nekem van, attól a gyártól, holnap ajánlat, az övé „luft“, abban a raktárban, nem ő, svindler, csak én, különint két koronát akarok keresni, az enyém olcsóbb, a számlát tessék rám bizni, — pesti zsidók. Bécsben mindenki árdrágit, mindenki csal és Bécsben csak pestiek vannak. Pesti zsek. Legalább is a nagy hotelekben, barokban, előkelő éttermekben, bálokon, kártyabarlangokban, az operában, a Ringen és mindenütt, ahol azelőtt, nem is olyan régen, egy finom, ősi város gazdag, kissé könnyelmű, kedves és szín pompás élete muzsikált,

Szombat

ott most mindenütt Pest van, lármás, riktó, talmi és rossz szagu. Nem is látni a bécsieket, ijedten huzódnak meg otthonukban. Pest azalatt közvetíti és eladja Bécsset, miután Pestet már eladta.

Vázsonyi a liftre vár. Hódolattal köszöntik. Nem vettem papirost a Grand Hotelben. Elefántcsontszipkát sem, tengerihalat sem, sőt kokaint sem.

*

Imperial-kávéház... Ide járnak a „magyar emigránsok”, a volt pesti bolsi-ujságírók. Két asztalra való telik belőlük. Csak Hajnalnak és Lorsinak tudom a nevét, de a többit is ismerem. Beszélgetnek, közben pislognak felém. Nem nézek oda. Hajnal ur, Szamuely kalocsai utitársa, feláll, megkerüli asztalomat, várja, hogy szóljak hozzá. Abból az időből ismerem, amikor még senkisémet sejtette, hogy törpe, nevetségesen jelentéktelen külseje egy dühös, keserű „forradalmár” ösztöneit rejti. Szemébe nézek, azután elfordulok. Erre visszaül az egyik bolsiasztalhoz. Nem haragszik, érti, hogy nem lehet. Csak a többiek kacsintanak mérgeesen, amiért Hajnalt elhárítottam.

Az Imperialban van Karl Krausnak, a Fackel híres szerkesztőjének törzsasztala is. Kissé gyenge alakok ülnek körül, két nő is van a társaságban, az egyik határozottan csinos, bizonyosan ő a Krausék muzsája. Valamennyien zsidók, rokonai azoknak, akik tegnap itt hóhérkodtak, — most „egyesült erővel” ölik Ausztriát. Egy feltűnően ápolatlan férfit, aki a muzsa mellett foglal helyet, piszkos körmeit pucolja. Eredeti módszert alkalmaz: nyálazza, szopogatja ujjá hegyét és gyufaszállal piszkálja ki a higitott gyászkeretet. Az asztaltársak észre sem veszik a műveletet. Megkérdeztem a pincért, kicsoda az a manikűröző: Felix Dörmannak hívják, híres író.

Az Imperialban fedeztem fel a földkerekség legtájékozatlanabb árdrágitóját. Tíz vagon simított papirost kínált megvételre, különként három koronájával. Szó nélkül megvettem a

száz tonnát. Hamarosan kiderült, hogy Samuka nem is sejtette, mi az: „simitott nyomópapír”? Az árban is csak egy zérust tévedett. Az üzlet — sajnos — már régen visszament, mikor költő ur Felix Dörman még mindig vidáman habzsolta piszkos ujjait.

*

Garamival a Sacherben találkoztam egyik ismerősöm lakásán. A bajuszát leborotváltatta és sokkal enyhébb most Garami. Kérdeztem, hogy mit szól a hazai viszonyokhoz? Nem akart nyilatkozni.

— A cenzura ugy sem engedné leközölni, amit mondanék.

— Akkor kirom, hogy már nem foglalkozik politikával, hanem sibol, mint a többiek.

Nevettünk. Azután elkezdett beszélni a szociáldemokrata ideológiák megszokott nyelvén. Szintelennek tűnt minden, amit mondott, hasztalanul erőltetett bizakodó hangot, vereség volt szavaiban. Még az igazi Szent Ilonákon is így szokott lenni. Hiányzott a sceneria, a vörös testőrség, a hatalom és groteszkül hatott még olyan csekélység is, hogy közben kegyelmes urnak szólitották és egészen hitelesség nélkül volt, mikor ilyeneket mondott:

— Valakinek el kell pusztulni Pestben. Vagy maguknak (maguk egyenlő: keresztény róneszánsz), vagy a munkásságnak. Mert békesség már nem lehet, ez a mi háborunk háboru marad. És hogyan képzelhetik, hogy maguk győzzenek ebben a harcban? Mikor a mi eszméink már az egész világot meghódították! Béke — az nem lesz. (Milyen dühös lehet most Garami kegyelmes ur Vanczák szerkesztő urra.)

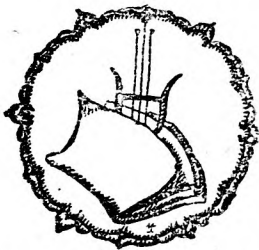
Miközben a Sacherné jóféle süteményeiből falatoztunk, a terrortól panaszkodott, az ismert meséket mondotta, melyekkel éppen elvbarátai kürtölték tele a világot. Somogyit különösen fájlalta és a csokoládés migonok különösen izlettek mindnyájunknak. Garami határozottan inyenc.

*

Valódi magyarokat is találtam Bécsben. A gárda régi palotájában laknak, kedves, uri, magyar katonák, akik aggódva figyelnek Páris felé és lelkesedéssel ejtik Horthy Miklós nevét és mindazokét, akik erős akarral dolgoznak Uj-Magyarország épületén. Sokan vannak közöttük, akiket a májusi Magyar Ház ostrom után bebörtönzött az osztrák sógor csak az ántánt misszióknak közönhettek, hogy nem kerültek Kun Béla hóhérjainak kezére. A palota visszhangos termei, széles folyosói s lépcsőházainak öble Bessenyei óta egyforma magyar reményeket és sóhajtásokat ringatnak.

Hogy jubilálták Zsoldos Lászlót?

Huszonöt esztendeje jár közöttünk egy szerény, finom, csendes beszédű ember. Mostanság talán még csendesebb, mint valaha. Pedig talán joga és oka is volna beszélni. Neve Zsoldos László, foglalkozása író. Zsoldos László jómaga el is feledkezett arról, hogy huszonöt esztendővel ezelőtt fogta meg a tollat, ami érthető is. Nem nagy öröm magyar írónak lenni akkor, ha az illető történetesen — keresztény. Zsoldos László véletlenül keresztény is, tehát kijárt neki minden mellőzés, minden nyomoruság, ami fajtájának, a magyarnak sorsa. Zsoldos László, aki huszonöt esztendő alatt sok-sok kötet regényt

és elbeszélést írt, a keresztény kurzus idején elhelyezkedett az Uj Barázda című lap szerkesztőségében. Nem ő kínálkozott, úgy hívták meg. A nagy családú írónak jókor jött ez a falat kenyér, amely, minthogy kiskisgazdapárti ujságról van szó, fehérebb kenyér lehetne, mint a mi kenyérünk. A lapnál úgy látszik tombol a dilettantizmus, agitátorok és zsakettes kiskisgazdák, antitalentumok vették kezükbe a vezetést. A fizetéseket se szabták tulságos magasra. Zsoldos László salláriuma is csak arra volt elég, hogy valahogyan eltengődjék ebben a drágaságban. Vele együtt lépett be a szerkesztőségbe Strokay Kálmán és Somlyai Károly is. Mindakettő talentumos ember, helyüket megállnák bármely lap szerkesztőségében.

A kiskisgazdapárt a minap ráeszmél arra a kötelességére, hogy egy huszonöt esztendeje dolgozó író jubileuma alkalmából ünnepelni kell, tehát — felmondott neki. Felmondott Strokay Kálmánnak és felmondott Somlyai Károlynak is. A furcsa jubileumhoz nem akarunk hozzátenni semmit. Ha a Schandl Károlyék lelkiismerete kibírja, ám lelkük rajta! A magunk részéről figyelmeztetjük Rubinek minisztert, aki emberséges ember, hogy ilyen stilusban a legsötétebb sziriai terror idején sem ünnepelték meg a huszonöt esztendő írói jubileumokat. A legutolsó zsidó kiadó is kötelességének tartotta volna, hogy az illetőn segítsen, hogy a jubileumot országos eseménnyé tegye, és nem hisszük, hogy akadna olyan sakál, aki egy talentumos író pont ebből az alkalomból az utcára tenne. Nézzünk körül a zsidó lapoknál. Csöpögős orru, hasznavehetetlen, ki-

taposott sarku öreg zsidók togyog-
nak a redakciókban, senki sem bántja
őket, nem követel tőlük munkát se
szerkesztő, se kiadó, fizetésüket pon-
tosan megkapják, mert a zsidó védi
a maga fajtáját akkor is, ha alkonyo-
dóra hajlik élete napja. Ha pedig
valamely zsidó jubilál, megfujják a
jerichói trombitát, a zsidó bank, a
zsidó kaszinó, az egész zsidó társa-
dalom kinyitja nemcsak a szivét, ha-
nem bugyellárisát is a jubiláns előtt
és a sajtó hetekig emlegeti, hetekig
portálja, hetekig reklámozza. Ezzel
szemben szegény Zsoldos Lászlót a
jubilum örömeire kidobják.

Az Uj Barázdának meg van a ment-
ségé. A kultuszminisztérium ugyanis
szintén foglalkozott Zsoldos László
jubileumával egészen hasonló stilus-
ban. A minisztérium érezte, hogy
valamit tennie kell, a szegény író
jubileumát meg kell édesíteni vala-
mivel. A zsidó ujságírók ugyanis el-
jártak Pekár Gyula államtitkárnál,
aki megígérte, hogy a maga részéről
mindent megtesz, hogy Zsoldosnak
egy nagyobb összeg kiutaltassék.
Ezzel az ügy hivatalos utra terelődött.
Belajstromozták, aktát készítettek róla
és a kérvényre szegény Zsoldos László-
nak kiutaltak 2000, mond kettőezer
koronát. Az ügy előadója Kuptsai
Felicián, miniszteri titkár volt, aki
állítólag maga is író. Kuptsai ur az
aktában azzal okolta meg a kétezer
koronát, hogy Zsoldos Lászlót nem
tartja olyan jelentős írónak, aki meg-
okolná azt, hogy a pénzügyminiszté-
rium nagyobb összeggel járuljon
hozzá a jubileumhoz. Kuptsai urnak
ezt az eljárását nem is akarjuk kom-
mentálni. A dilettánsok mindig gyü-
löltek és leminősítették a művészt és

Pekár Gyula, mint ti-
pikus agyproletár egész
életében gyűlölte azokat,
akik nagyobb szellemi
tőkét reprezentálnak ná-
lánál. Több mondani
valónk nincs, legfeljebb
annyi: szomoru, na-
gyon szomoru magyar
írónak lenni.

Ezer és egy uj német találmány

A modern technika nagyszerű vir-
mányai.

Egy ur, aki szerkesztőségünket
gyakran keresi fel szenzációs talá-
lmányaival, megszerezte azoknak az
ujabb német találmányoknak a jegy-
zékét, melyek *legközelebb máris for-
galomba kerülnek*. Ezen a helyen nem
győzzük hangsúlyozni, hogy *milyen
fontos hivatást teljesít a találmány*,
miután Európa a háboruban teljesen
lerongyolódott és újra a haladás, a
műveltség, a *modern technika* útjára
akar lépni. Csupa nélkülözhetetlen és
elsőrangú cikk az, melyről a nevez-
tes jegyzék hirt ad.

Mi a jegyzék alapján beszámolunk
a találmányokról, minden kommentár
nélkül. Hiszen olvasóink első hallásra
meg lesznek győzve arról, hogy
*micsoda korszakalkotó kérdésekről,
milyen égető problémák megoldásáról
van szó*. Haladjunk sorra.

Nevezetes és hízagpótló fölfedezések
vannak a ruházkodás terén. Legkö-
zelebb forgalomba hozzák férfiakkak
a *nadrágforralót*, melyet minden uri-
ember és gavallér magával vihet uta-
zásokra és kirándulásokra is. A nad-

Szondolat

rágforraló alig másfélméter hosszú és kiskocsin tolható. Egyetlenegy gavalér ruhatárából nem hiányozhatik a gallérhegyező sem, mely már két és fél óra alatt elvégzi munkáját. Nevezetesek a nyakkendőhűtők, melyek különösen télen működnek. Említést érdemel a kalapgomboló, az ingkulcs, mellyel az ingeket minden nehézség nélkül ki lehet nyitni és a zsebben hordható cipőfűző (nem cipőfűző), melyről számos elismerő és hálálkodó levél tanuskodik. Nem lenne teljes névsorunk, ha nem emlitenők a kitűnő és gyorsan működő szmokingenyvezőket, melyeket már a külföldi udvaroknál is bevezettek.

Hasonló szenzációs és örvendetes ujtásokat vezettek be a németek a női ruhák terén is. Ma már minden nő használja a fűzőráspolyt. A listán szerepel a világítókarperec (citromlével töltve), a tehénhenger (nyaralóknak nélkülözhetetlen) és a fülcsatt (gázzal). Jó szolgálatot tesz a nyakkendőkenőcs (füst nélkül), mellyel reggelente többször erősen bedörzsöljük nyakkendőinket.

Ugy halljuk, hogy ezekkel a nélkülözhetetlen cikkekkel az ausztráliai jótékony misszió három hajót indít utra, hogy inségünkön segítsen. A küldeményeket maga a polgármester veszi át s egy fehérruhás leánya angol nyelvű beszédben köszöni meg.

De a német feltalálók nemcsak a ruházkodás, hanem az egészségügy terén is működnek. A gavallérok fürdőszobája is gyökeres változáson megy majd át, ha az új foaletszerek forgalomba kerülnek. Ezek közé tartozik a bajuszpohár (zselatinból vagy műfából), a fogselejtező (villamoscsengetyűvel), a szájdieszka,

mely a beszédet teljesen meg tudja akadályozni. Ha valaki nem akar beszélni, egyszerűen a szájába teszi. Gyomorgereblye (csak orvosi rendeltetre), a nyaksűrítő (aluminiumból), a kemence-emésztő (angol szabadalom), az ajakrepsző (csinos piros és kék kivitelben, sárgaréz kapcsokkal, tablettákban vagy folyadékban), a dohánybénító (fertőtlenítve).

Arról nem is kell említést tenni, hogy a háztartások is új találmányokkal gazdagodnak. Ezután egyetlen jó háztartásból sem hiányozhatik a békanyugtató, mely már csinos és kicsiny formájánál fogva is megnyeri a közönség tetszését, rudakkal vagy karikákkal van ellátva és óraláncra hordható. A háziasszonyok igazi öröme a macskarepsző is (melyet vidékre alluminium-tokokban küldenek el) és az egérvakító (családi adag husz korona). Korlátlan mennyiségben kerül forgalomba a poloskaszineg (2—5 méterig), valamint a kis kutyaszámolyok, kaucsuk és bársony huzattal. Csak melleleg említjük meg a következő találmányokat: légyvédő (tengeri utra is alkalmas), kutyaprés (gyermek kedvenc játékszere!), grammofonedvező, mely kívánatra éjjeli órára is beállítható és mikor alszunk, a kellő időben, minden további nélkül benedvezi grammofonunkat, úgy, hogy magunknak nem kell vele fáradni. Telefonzsir, faggyufecskendő (szabályozható hőfokra is, számos elismerő levél), képrámafagyasztó, burok-takaró, összehajtható zsebkendő, mely villamos konjektorokhoz is kapcsolható, pisztolypárna (kicserélhető védőzsineggel), kardüvegek (összetörhető), ágyuallató-gyűrűcskék (terpentinmen-

Sondolat

tes drótokkal), szivargörbitő (esőben is működik, hangtalan), molyszórákozató (elszakíthatatlan, külföldi udvaroknál használatos), színészceruza harcsa jelzővel (svéd szabadalom), szivarzuhany (közkedvelt), zongoratógító (porszórával), körömerszénykék (aluminium fedővel, angolkóros gyermekeknek), vasutasmellénykék szögecselve, cérnaszárító parafinozva fémjelzéssel (betegsegélyző intézeteknek féláron), falhántoló számológéppel, kátránykapocskák névnapra, zsebragasztó (csak egyesületek számára), darázstápszer (gazdaságokban nélkülözhetetlen), sertésaltató (pár pillanat alatt hat), öncsonkító csengetyücskék, békafürészek, kopolyuzsegek, tályogingák, sertésméz, libalekvár, kutyavillanyozó, csirkepasztillák, szunyoglabdacsok (ügyeljünk a léces Vénusz védjegyre), bikatükör (elzárható, száraz helyen tartandó, vízhatlan!!!), tésztakulcs (télen is használható, kellemes izü), lámpafesték kvarctokban, rozsdaprés (villamos árammal hajtható), pormelegítő (gyaloglók számára, eltörhetetlen), kukacverő (biztonsági tokban, villamoslámpával), hajlepény, hizlalt harántmérővel (csak Atkinson-féle, valódi, darabja 2000 korona, köztisztviselőknek husz százalék engedmény), szájvéső, pedállal (legelőkelőbb orvosok ajánlólevele), fülkés, rózsafaszöggel, bélkimélő (valódi, óvakodjunk az egészségre gyakran kártékony utánzatoktól!), lókévé (alkoholmentes), bolhafuró platinadugasszal, szőnyegcukrozó (háziasszonyoknak nélkülözhetetlen, bádog és alpakka ellenzővel), ablakirtó, mellényszivattyu, abroszborotváló (norvég találmány, nem reccseg), tyukszemjelző (mely három na-

pon belül hőmérőn jelzi, hogy nő-e a tyukszemünk), gyufakalapács (melyből tíz waggon áll rendelkezésére a különböző misszióknak).

Zavartan állunk e gazdagság előtt és még csak néhány találmányt sorolunk fel, mely már kissé bonyolultabb és csak a jobbmódu, gazdagabb emberek engedhetik meg maguknak a beszerzését, ellentétben a fentebb felsorolt találmányokkal, melyeket minden család és minden háztartás be kell, hogy szerezzen. E nevezetesebb fényüzési cikkek a következők: kézimunkakosár korpagyűjtővel, mely a kézimunkáknál termelt korpát azonnal levezeti. Kótaszekrény függönytépővel (zenebarátok figyelmébe), macskaizzasztó (minden mértékben), libatük hangvillával, kurucgyertyák iszaptalanítva, kutyafogas fűnhengerrel, fénymázperselyek (lakodalmi mulatságra, ajándéknak igen alkalmas) stb. stb.

Még megjegyezzük, hogy csak a legfontosabb találmányok felsorolására szorítkoztunk. Azokról, melyek nem közérdekűek, a helyszüke miatt említést nem tettünk.

Sondolat

Patika

(Nem a Szép Ernő patikájáról van kérem szó. Egy más patikáról. Az erzsébetfalvai „Aranyas“-hoz címzett gyógyszerterről. De azért ez is nagyon megható történet.)

Szereplő személyek:

Bariha Tivadar, az „Aranyas“ patika volt tulajdonosa,

Szondolat

Rochlitz Márton, jelenlegi tulajdonos, Barthos Lehel Géza, a patika volt bérlője,

Dr. Rónai Mihály ügyvéd, közbenjáró, az Igazságügyi Népbiztos bátyja (ezidőszerint fogságban).

Direktórium tagok, vörösörök, hatósági személyek. Történik Erzsébetfalván, 1919-ben.

I. felvonás.

Bartha Tivadar gyógyszerértulajdonos, — aki már régebben, írásban megígérte a patika bérlőjének, Barthos Lehelnek, hogy eladás esetén neki elővételi jogot biztosít, — a bérlő tudta és beleegyezése nélkül eladja a patikát Rochlitz Márton hitközségi tagnak. Barthos Lehel savanyu arcot vág és nem hajlandó a béletről lemondani. Bartha Tivadar az erzsébetfalvai járásbírósnál pert indít Barthos Lehel ellen a felmondás érvényességének megállapítása iránt. A bíróság a felmondást érvényteleníti, a szakértői becslés pedig megállapítja, hogy a gyógyszerárban 121.328 korona 92 fillér értékű áruval van több, mint akkor volt, amikor Barthos a bérletet átvette. Ez a többlet — a szerződés szerint — a bérlőé.

II. felvonás.

Kiüt a proletárdiktatúra. Rochlitz Márton ur és dr. Rónai Mihály, a Népbiztos bátyja egyetértenek, ami annál könnyebb, mert a proletárdiktatúra szempontjából mindketten megbízható elemek, azonkívül tagjai a hitközségnek. Egy direktórium tag vezetésével vörösörök jelennek meg a patikában és Barthos Lehelt kiebrialdják. Természetesen hiába hivatkozik a bírósági végzésre, amely őt a

patika bérletében meghagyta, a vörösörök jellemes férfiak, nem tágitanak. Rochlitz Márton elvtárs beül a patikába, vigan gazdálkodik a Barthos Lehel pénzén beszerzett árukkal és még vigan bezsebeli a Barthos Lehel címére befolyó összegeket.

III. felvonás.

A proletárdiktatúra bedöglik, Rochlitz Márton aggódni kezd. Attól tart, hogy ez a fránya keresztény kurzus még bele talál kontárkodni a patika dolgába. Elhatározza, hogy a patikát el fogja adni. Amikor a volt bérlő értesül az új tulajdonos szándékáról, nagyon megijed és a bíróságtól bűnügyi zárlatot kér, mert attól tart, hogy Rochlitz Márton kezén elkallódik az ő huszonhárom esztendei patikusságának keservesen szerzett gyümölcse. A bíróság a bűnügyi zárlatot elrendeli. Aggódó várakozásban eltöltött napok. Rochlitz Márton hitközségi tag töpreng. Barthos Lehel keresztény magyar ember szintén töpreng.

(Függöny.)

U. i. Úgy érezzük, hogy ez a cselekvény még nem kész, nem befejezett, a függönynek még nem lett volna szabad legördülnie. Éppen azért azt a tiszteletteljes kérdést intézzük a belügyminiszter úrhoz, Benárd Ágoston államtitkár úrhoz és a Gyógyszerész Egyesület elnökségéhez, mit szólnak az erzsébetfalvai patika dolgához.

Szabó Dezső nyilatkozata

a Magyar Nemzeti Szövetség
vezetőiről és a numerus clau-
susról.

Napfény
ömlik szét a
budai hegye-
ken, tavaszias
pezsgés rin-
gatózik körül-
löttem, amint
végigmegyek
a hágós Hadnagy-utcán, hogy felkeres-
sem Szabó Dezsőt a Gellérthegy mö-
götti lakásán. Vasárnap délelőtt lévén,
most sokan járnak errefelé, szegény
pestiek — akik halálra dermedtek ezen
a télen a fűtetlen lakásokban — kibuj-
tak a fényre sütkérezni. Megenyhült vo-
násokkal, a közelgő tavasz édes re-
ményességétől eltelten sétálgatnak a
hegyek közt a tisztas házaspárok, a
vidám gyermekek, boldog szerelme-
sek. Rég elmúlt szép napok emléke
vetődik elém.

Szabó Dezső mosolyogva fogad.

— Intervju? — kérdi.

— Igen, — felelem.

— A Nemzeti Szövetség?

— Igen, a Nemzeti Szövetségről
és a numerus clausus-ról szeretnék
egy-két kérdést...

Leülünk a könyvekkel zsufolt, na-
gyon elegáns dolgozó szobában és
a kitűnő író — egy karosszékbe sül-
lyedve — derűs arccal beszélni kezd:

— A Magyar Nemzeti Szövetség
vezetői az Egyesült Keresztény Ligá-
val való fuziót megakadályozták,
annak dacára, hogy a két egyesülés
között a célt illetőleg elvi ellentét
nincs, de nem is lehet. Azon köve-

telésünket, hogy a Szövetség ne ve-
gyen föl tagjai közé zsidókat és
szabadkőműveseket, visszautasították.
A Szózat szerkesztőségében és
kiadóhivatalában zsidók is dolgoz-
nak. Ezek mind olyan tények, ame-
lyekhez nem kell kommentár. Jel-
lemző, hogy Perényi-t és hiveit az
Est, a Pester Lloyd, a 8 Órai Ujság
és a Világ pártfogolják, ezek pedig
tudják, hogy mit csinálnak. Perényi
ur azzal vádol, hogy én az alapsza-
bályok keretein kívül kerestem orvos-
lást. Ez a vád nem jóhiszemű. Én
először összes kifogásaimat és ki-
vánságaimat a választmányi gyűlésen
adtam elő s ott kerekben megtagad-
ták, hogy az ügyet a döntő fórum, a
közgyűlés elé vigyük. Tény az, hogy
több választmányi gyűlésre meg sem
hívtak, kivéve az utolsót, amelyen
kizártak. Tehát teljes jogom volt
más uton keresni a szanálás módját.
Kizárásom tisztán azért történt, hogy
ne legyek ott a közgyűlésen, mert
ettől félnek. Minden további nyilat-
kozat nélkül, a következő kérdést
intézem Magyarország minden be-
csületesen gondolkodó jogászához:
én vádlom a vezetőséget, amelyben
benne van a választmánynak azon
része is, amely engem kizárt. Tehát
a vádlottak saját ügyükben ítélnék
a vádló fölött. Lehetséges-e ez? A
legfelső fórumot, a közgyűlést össze
kell hívniok. Dehogy ez ne legyen
veszélyes, hogy ott is csak maguk
között legyenek, lehetetlenné teszik,
hogy a vádlók ott megjelenjenek.
Lehetséges-e ez?

— A választmánynak azon nyilatko-
zata, hogy a Szövetségből eddig
mindössze öt tag lépett ki, megle-
pett. Tudtommal már nincsenek

Szindólat

benn a Szövetségben a tanári alakulatok és nincs benn a Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége sem. Ezek az egyesülések pedig ötnél jóval több tagot számlálnak. Egyébként, azt hiszem, erről a kérdésről elég ennyi . . .

— Az egyetemen történt eseményekről is szíveskedjék nyilatkozni! — vettem közbe.

— Ballagi ur az ifjúságot anarchiával vádolja. Azonban neki, mint hisztorikusnak nem egyes esetekből, hanem az események egész sorozatából kellene levonnia ítéletét s akkor másokat vádolna anarchiával. A keresztény egyetemi hallgatók tettei két okra vezethetők vissza. Egyrészt arra a végzetes, országrontó befolyásra, amelyet az egyetemet előzőni zsidóság gyakorolt a magyar közéletre. Másrészt arra, hogy a nagy puffogtatással kereszténynek reklámozott éra vezető emberei nem voltak elég bátrak a zsidókérdés intézményes megoldására, ami nélkül pedig egészséges fejlődés el sem képzelhető. Az egyetemi ifjúság viselkedése tehát részint tiltakozás az anarchisztikus elemek ellen, részint figyelmeztetés azoknak, akik kötelességük elmulasztásával anarchiát idéznek elő. Lehetetlen, hogy azok a képviselők, akik keresztény jelszóval és keresztény programm ígéretével jutottak a nemzetgyűlésbe, kitérjenek ezen kérdés becsületes és igazságos megoldása elől. Antantpressziót itt nem lehet sápitozni, mert éppen az antant által hangoztatott jelszavak értelmében kell intézkednünk; minden faj számarányának megfelelően boldoguljon, mert ahogy valamelyik tulteng, a többit

elnyomja. Tehát csak a numerus claususnak minden kenyérkereső pályán és iskolában való keresztülvitelével teljesítjük az antant azon kívánságát, hogy egy fajt se nyomjunk el.

A széles ablakokon valóságos fény-zuhatag árad a szobába. Sárga fényfoltok vibrálnak a szőnyegen és a magas polcokon sorakozó diszes könyveken. Velem szemben Szabó Dezsőnek egyénies, markáns arca, amint egy kissé kedvtelenül mondja.

— Mostanában — úgy veszem észre — koncentrikus támadás indult meg ellenem. Mindenképpen lehetlenné akarnak tenni, mindenféle képtelen és ostoba váddal. Hogy ez a hajsza honnan és miért, nem nehéz kitalálni. Engem nem nagyon izgat a dolog, de azért, hogy minden félreértést és homályt eloszlassak, zsüri elé viszem az ügyemet, hadd lásson mindenki tisztán abban a kérdésben, kommunista voltam-e vagy sem . . .

Bucsuzunk. Mielőtt eljőnnék, megmutatja a többi szobát is és én örömmel állapíthatom meg, hogy a magyar faj védelmének harcos és talentumos szószólója: Szabó Dezső, a kitűnő író igen kényelmes és kellemes otthonban áldozhat: musis et artibus . . . Magyar írónál már ez is nagy eredmény.

B. J.

Egyetlen keresztény képes hetilap a
„Képes Krónika”
Képel aktuálisak, kiállításuk páratlan,
elbeszéléssel élvezetesekek. — Kérjen mu-
tatványszámot. — Egyes szám ára 3 K.
Kiadóhivatal: IV., Gerlóczy-u. 11. szám

DOHÁNYPÁC
valód: egyiptomi kapható CITY
DROGERIA IV., Eskü-ut 5. és HON-
VED DROGERIA I., Attila-körút 2.
100gr. dohányhoz elegendő próba-
tíveg ára 15 kor. és a postakölt-
ség. 1/2 kgr. dohányhoz elegendő
adag ára 35 korona
és a postaköltség.

Brilliánst,
gyöngyöt, aranyat, platt-
nát és ezüstöt horribilis
áron vesznek
Singer Testvérek
VII., Rottenbiller-utca 24.
Telefon József 82-84.

Most elent meg
Lola naplója
és egyéb elbeszélések.
Írta: Szeratini Blanka.
Kereszténycsaládok kü-
lönös figyelmébe ajánl-
juk a Közp. Sajtóváll.
(Gerlóczy-u. 11. szám)
kiadásában megjelenő
„A mi könyveink”
című sorozatnak ezt az
első kötetét.
Ára 12 korona.

FOGADJON SZÓT!!

Mosakodjék
**„MADONNA”
SZAPPANNAL.**

RADO DROGERIA
Budapest, Thököly-ut 7. szám.